

не би да прѣяде. Тукъ е най трудно-то и най деликатно нѣщо що трѣба да се старайме да избѣгнемъ; понеже, въ това време неумисленни-тѣ желаниа кжмъ ядението сж тжй силни, дѣто лѣкаря-тъ е прѣнуденъ да се бори съ тѣхъ. Ядение-то ще бжде често, но по малко на вхдижжъ; никога нѣма да се дава ново ядение додѣто ветхо-то не се е смляло, да не би желудока-тъ се прѣтовари. Питие-то ще се сжстои отъ вода съ твжрдѣ малко вино, подсладено или не. Ястие-та трѣба да сж добрѣ приготвени и отъ пжрво качество леки. Ако болниа-тъ пожалае овозие, трѣба да се земе мнѣние-то на лѣкаря-тъ; понеже, ако има овозиа леки и разхладителни, има тоже и твжрдѣ тѣжки. То трѣба да е добрѣ озрѣло, като: череши, грозде, круши, дини, сливи. Печени-тѣ ябжлки сж по-нѣкоги малко тѣжки. Изобщо трѣба:

1-о Да се дава храна-та не сжразмѣрно съ гладость-та на болниа-тъ, но съ нейно-то лесно мление;

2-о Да му се дава често, но по малку на вхдижжъ, да яде;

3-о Да се старае добрѣ да сдѣква што яде и тогава до го прѣглжца;

4-о Да отбира ястие-та що се мелжтъ лесно, за кое-то трѣба да земне подъ внимание свои-тѣ привички и свое-то тѣлосложение.

Изъ общо, трѣба да се начне отъ мясяна вода (*bouillon*), рѣдко отъ млѣчни нѣща, освѣнъ за